

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 269

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 octombrie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
501. — Decret privind numirea în funcția de adjunct al directorului Serviciului Român de Informații.....	1	Decizia nr. 255 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1-4 din Codul de procedură civilă	5-6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 198 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	2	Decizia nr. 269 din 19 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 lit. b) din Decretul nr. 400/1981 pentru instituirea unor reguli privind exploatarea și întreținerea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, întărirea ordinii și disciplinei în muncă în unitățile cu foc continuu sau care au instalații cu grad ridicat de pericol în exploatare.....	6-8
Decizia nr. 203 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	3	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 215 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330 din Codul de procedură civilă	4-5	589. — Hotărâre privind acordarea unor facilități la transportul de presă efectuat cu vagoanele poștale pe calea ferată.....	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind numirea în funcția de adjunct al directorului Serviciului Român de Informații

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 24 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații,
având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul colonel Dumitru Zamfir se numește în funcția de adjunct al directorului Serviciului Român de Informații.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 23 septembrie 1997.

Nr. 5/1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 198*)**

din 4 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.407/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Muntean Ana.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor titlului II, ale art. 21 și ale art. 130 alin. (1) din Constituție, deoarece „recursul în anulare se poate declara oricând“.

Exprimându-și opinia, instanța supremă apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Muntean Ana în Dosarul nr. 3.407/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 203*)

din 4 iunie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.561/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimații-reclamanți Pascu Nicolae și Pascu Iulia.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 20, ale art. 21, ale art. 42, ale art. 135 și ale art. 150 din Constituție, precum și ale art. 8, ale art. 17, ale art. 29 și ale art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece „recursul în anulare, așa cum este formulat ca putând fi declarat oricând, încalcă ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenești“.

Exprimându-și opinia, instanța supremă apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost invocată de părți.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Pascu Nicolae și Pascu Iulia în Dosarul nr. 3.561/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
 — dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 215

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Almaleh Tudor împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 iunie 1997, în lipsa părților, cu care procedura de citare a fost legal îndeplinită, concluziile reprezentantului Ministerului Public fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 10 iunie 1997 și, apoi, datorită imposibilității întrunirii completului de judecată, la data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 31 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Almaleh Tudor în Dosarul nr. 1.232/1995.

Prin Decizia nr. 19 din 30 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a statuat că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Împotriva Deciziei nr. 19 din 30 ianuarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Almaleh Tudor, susținând, în esență, că posibilitatea pe care art. 330¹ din Codul de procedură civilă o acordă procurorului general de a declara oricând recursul în anulare aduce o atingere gravă principiului „securității circuitului civil” și-i creează acestuia o situație privilegiată, încălcându-se astfel principiul egalității părților, prevăzut în art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile

art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Din notele scrise, depuse în susținerea excepției, precum și din Încheierea din 31 octombrie 1996 a Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, rezultă că Almaleh Tudor a invocat neconstituționalitatea prevederilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Instanța supremă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția privind dispozițiile acestui articol, excepție respinsă ca vădit nefondată prin decizia atacată. Prin recurs se invocă pentru prima dată neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Recursul este neîntemeiat.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor”. Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită, deoarece s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul cărora, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezile și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbatere contradictorie, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze prin încheiere Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Posibilitatea de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase care nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996 și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 11 iunie

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Almaleh Tudor împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 255*) din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—4 din Codul de procedură civilă

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Claudia Miu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, constată următoarele:

Curtea de Apel Galați, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 276/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 59/1993.

În motivarea excepției s-a susținut, în esență, că dispozițiile atacate sunt în dezacord cu prevederile cuprinse în Constituția României și cu Convenția europeană a drepturilor omului, în sensul că, prin stabilirea judecătorilor ca instanțe de bază ale sistemului judiciar, care au în competență soluționarea și a cauzelor legate de dreptul de proprietate, se limitează accesul părților la Curtea Supremă de Justiție, astfel încât tribunalele ar trebui să fie instanțe de fond.

Intimata Weiss Emilia, prin concluziile scrise, depuse la dosar, a susținut, în combaterea excepției, că aceasta este nefondată.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile atacate nu contravin prevederilor art. 21 și 128 din Constituție și nici celor ale Convenției europene a drepturilor omului.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 1, 2, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, modificate prin Legea nr. 59/1993, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, constată că a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe asupra excepției, dispozițiile atacate fiind introduse în Codul de procedură civilă prin Legea nr. 59/1993, deci ulterior adoptării Constituției.

Prevederile art. 1—4 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate în dosarele nr. 45C/1995, nr. 100C/1995, nr. 114C/1995, nr. 138C/1995 și nr. 142C/1995.

Prin deciziile de fond nr. 47 din 3 mai 1995, nr. 114 din 14 noiembrie 1995 și nr. 3 din 10 ianuarie 1996, excepțiile de neconstituționalitate au fost respinse ca vădit nefondate, soluție rămasă definitivă prin deciziile nr. 96 din 24 octombrie 1995 și nr. 56 din 14 mai 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 24 noiembrie 1995 și nr. 139 din 4 iulie 1996.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea Constituțională a reținut, în esență, că dispozițiile atacate nu contravin art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție, art. 128 din legea fundamentală, care stabilește că împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii, și nici art. 13 din Convenția europeană a drepturilor omului, care stipulează că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de această convenție au fost violate are dreptul la recurs efectiv în fața unei instanțe naționale. Nici Constituția și nici reglementarea internațională nu cuprind prevederi care să oblige la posibilitatea exercitării recursului la Curtea Supremă de Justiție, în toate cazurile, ca ultimă cale de atac.

Considerentele care au fundamentat deciziile Curții, anterior citate, subzistă și în speța de față, neintervenind nici un element nou care să le infirme și deci să facă necesară reconsiderarea lor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, modificate prin Legea nr. 59/1993, invocată de Grigore Constantin și Grigore Neculai în Dosarul nr. 276/1997 al Curții de Apel Galați.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 17 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 269*)

din 19 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 lit. b) din Decretul nr. 400/1981 pentru instituirea unor reguli privind exploatarea și întreținerea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, întărirea ordinii și disciplinei în muncă în unitățile cu foc continuu sau care au instalații cu grad ridicat de pericol în exploatare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 lit. b) din Decretul nr. 400/1981, invocată de inculpatul Constantin Gh. Vasile în Dosarul nr. 1.029/1996 al Judecătoriei Pașcani.

La apelul nominal, lipsă partea legal citată. Magistratul-asistent face referatul cauzei.

Dosarul fiind în stare de judecată, președintele completului acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, întrucât dispozițiile atacate nu contravin Constituției atunci când printr-o lege specială se prevăd măsuri de desfășurare în siguranță a proceselor tehnologice ce ar putea pune în pericol viața și sănătatea oamenilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 1997, Judecătoria Pașcani, județul Iași, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispoziției art. 18 alin. 2 lit. b) din Decretul nr. 400/1981, ridicată de inculpatul Constantin Gh. Vasile, prin apărătorul său, în Dosarul nr. 1.029/1996, aflat pe rolul acelei instanțe.

Din dosarul cauzei rezultă că inculpatul Constantin Gh. Vasile a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 18 alin. 2 lit. b) din Decretul nr. 400/1981. În sarcina inculpatului s-a reținut că, funcționând ca ajutor de fochist la Centrala termică a Societății Comerciale „Integrata” — S.A. Pașcani, a fost găsit prezent la serviciu sub influența băuturilor alcoolice.

În susținerea excepției de neconstituționalitate a dispoziției din art. 18 alin. 2 lit. b) din Decretul nr. 400/1981, inculpatul invocă două argumente, și anume:

Textul de lege în discuție este în contradicție cu prevederile art. 49 din Constituție, în sensul căora nu se poate restrânge exercițiul unor drepturi sau libertăți decât în situațiile prevăzute de acest text constituțional.

În noul context al reorganizării persoanelor juridice în baza Legii nr. 31/1990, având în vedere faptul că locul de muncă al inculpatului Constantin Gh. Vasile se află la o societate comercială pe acțiuni, orice reglementare interioară cu privire la raporturile de muncă trebuie aprobată de adunarea generală a acționarilor, așa încât reglementările anterioare ale forurilor tutelare sunt abrogate.

Judecătoria Pașcani, în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate și care, în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, a omis să-și exprime opinia, în urma intervenției Curții a comunicat opinia ei, în sensul că textul de lege criticat este constituțional, având în vedere că acesta urmărește protejarea și întronarea ordinii și disciplinei în societățile comerciale cu foc continuu și a instalațiilor cu grad ridicat de pericol în exploatare. Acest text de lege nu este și nu poate fi în contradicție cu prevederile Constituției României, atât timp cât urmărește să asigure buna funcționare a instalațiilor cu grad de pericol în exploatare și prin aceasta apără viața și integritatea cetățenilor.

Exprimându-și opinia, instanța apreciază că unii învinuți sau justițiabili invocă neconstituționalitatea unor legi sau a unor texte de lege cu gândul că societatea noastră și statul român au pășit pe calea democrației și că unele legi sau texte de legi nu ar mai corespunde în raport cu Constituția noastră democratică.

În încheiere, instanța invocă în sprijinul opiniei sale prevederile art. 51 din Constituție, în sensul căora respectarea

Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, iar Decretul nr. 400/1981 are putere de lege și trebuie respectat; deci și art. 18 alin. 2 lit. b) este constituțional.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională a fost comunicată fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului, în vederea comunicării punctelor lor de vedere.

În punctul de vedere primit de la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului se arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 lit. b) din Decretul nr. 400/1981 este neîntemeiată, deoarece dispozițiile vizate nu contravin prevederilor art. 49 din Constituție și nici altor prevederi constituționale. Interzicerea prin lege a unor acțiuni care ar putea pune în pericol funcționarea în deplină siguranță a instalațiilor de înaltă tehnicitate, ca, de exemplu, lăsarea fără supraveghere a acestor instalații sau introducerea de țigări, chibrituri, brichete, care, din neglijență, pot provoca incendii sau explozii ori introducerea sau consumarea de băuturi alcoolice în unitate sau prezența la locul de muncă sub influența băuturilor alcoolice a persoanelor care supraveghează funcționarea mașinilor și instalațiilor, ceea ce sporește pericolul de explozii sau incendii, toate acestea nu pot fi considerate că ar contraveni Constituției sau concepției care stă la baza legislației noastre penale.

Este de necontestat, se arată în continuare în punctul de vedere al Guvernului, că asigurarea siguranței proceselor tehnologice, pentru preîntâmpinarea și înlăturarea oricăror situații care ar putea pune în primejdie viața sau sănătatea oamenilor, este și în prezent o problemă de mare actualitate și constituie o necesitate absolută, întrucât este în afară de orice discuție că legea fundamentală nu este încălcată atunci când, printr-o lege specială, se instituie măsuri severe pentru prevenirea oricăror avarii, explozii sau incendii în unități care au instalații cu grad ridicat de pericol în exploatare. Constituția nu numai că nu se opune luării unor asemenea măsuri, dar ea chiar prevede obligația de ocrotire de către orice persoană juridică sau fizică a bunurilor publice, indiferent dacă acestea sunt gestionate de stat ori sunt date în administrare regiilor autonome. Tot Constituția conține prevederi, în temeiul cărora bunurile de orice fel trebuie apărate împotriva infracțiunilor, iar apărarea vieții și sănătății publice constituie un obiectiv de maximă însemnătate pentru stat. Or, Decretul nr. 400/1981 împreună cu alte legi speciale alcătuiesc un mănunchi de acte normative prin care se urmărește ca bunurile unităților economice să fie ferite de avarii, incendii sau explozii cauzate de unele comportări neglijente sau acțiuni imprudente din partea unor salariați.

În concluzie, se propune ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Senatului și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Deși Decretul nr. 400/1981 este o lege anterioară Constituției, Curtea este competentă să soluționeze

excepția, deoarece în temeiul actului normativ în discuție s-au creat raporturi juridice după intrarea în vigoare a Constituției.

Referindu-ne la excepția de neconstituționalitate invocată, menționăm că Decretul Consiliului de Stat nr. 400/1981 pentru instituirea unor reguli privind exploatarea și întreținerea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, întărirea ordinii și disciplinei în muncă în unitățile de foc continuu sau care au instalații cu grad ridicat de pericol în exploatare incriminează ca infracțiuni o serie de acte de indisciplină care pot vătăma sau pune în pericol grav valori materiale importante sau chiar viața și integritatea corporală a persoanelor.

Potrivit dispoziției cuprinse în art. 18 alin. 1 din acest act normativ, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani săvârșirea uneia dintre următoarele fapte de către personalul muncitor care lucrează nemijlocit la instalații, utilaje sau mașini cu regim de funcționare continuu sau cu grad ridicat de pericol în exploatare:

a) lăsarea fără supraveghere impusă de prescripțiile tehnologice a instalației, utilajului sau mașinii la care lucrează;

b) plecarea de la locul de muncă în timpul programului de lucru, fără aprobarea maistrului sau a altui conducător al formației de lucru;

c) încetarea activității înainte de predarea instalației, utilajului sau mașinii, în condițiile legii, lucrătorului din schimbul următor;

d) neasigurarea, potrivit prescripțiilor tehnice, la terminarea programului de lucru, a instalației, utilajului sau mașinii cu grad de pericol ridicat în exploatare, în cazul în care nu este prevăzută predarea către un alt schimb.

Potrivit alin. 2 al aceluiași articol, constituie, de asemenea, infracțiune și se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 1 săvârșirea uneia dintre următoarele fapte de către personalul muncitor, indiferent de funcție, din unitățile care au instalații, utilaje sau mașini cu regim de funcționare continuu sau grad ridicat de pericol în exploatare:

a) fumatul sau introducerea de țigări, chibrituri, brichete, materiale ori produse care ar putea provoca incendii sau explozii în locurile de muncă în care fumatul sau introducerea acestora este interzisă;

b) introducerea sau consumarea de băuturi alcoolice în unitate ori prezența în unitate sub influența băuturilor alcoolice.

Alineatele următoare prevăd variante agravante ale infracțiunilor prevăzute în alin. 1 și 2, dacă faptele au avut ca urmare, între altele, moartea sau vătămarea gravă a integrității corporale sau sănătății uneia sau mai multor persoane.

Excepția de neconstituționalitate invocată de inculpat privește dispoziția din alin. 2 lit. b), în baza căreia el a fost trimis în judecată.

Argumentul invocat de autorul excepției, în sensul că această dispoziție ar fi în contradicție cu prevederile art. 49 din Constituție, nu poate fi reținut. Dimpotrivă, textul constituțional ar putea fi invocat pentru dovedirea caracterului constituțional al norme penale în discuție, fiindcă restrângerea drepturilor și libertăților pe care această incriminare și această sancționare le presupun se întemeiază pe interesul major al apărării bunurilor altuia, a vieții și integrității corporale a persoanelor, al asigurării condițiilor garantării securității sociale. Așa cum se arată în opinia instanței de judecată și în punctul de vedere al Guvernului, nu pot fi considerate neconstituționale dispozițiile legale a căror rațiune este apărarea unor valori sociale împotriva unor fapte, dacă nu intenționate, în orice caz, de neglijență culpabilă.

Nu poate fi acceptat nici argumentul că noua organizare a societăților comerciale ar fi avut ca efect abrogarea dispozițiilor Decretului nr. 400/1981. Dispozițiile acestui act normativ nu reglementează raporturi de muncă, ci instituie obligații speciale, a căror respectare este necesară pentru prevenirea unor accidente cu urmări grave asupra valorilor materiale sau vieții și integrității corporale a persoanelor. Ele cuprind incriminări-obstacol, de aceeași natură cu cele

privind siguranța transporturilor sau protecția muncii. Mașinile, agregatele, instalațiile etc., la care se referă dispozițiile incriminatoare, sunt valori sociale care trebuie să fie apărate de legea penală, indiferent de proprietarul lor, așa cum trebuie să fie apărate viața, sănătatea sau integritatea corporală a persoanelor care pot cădea victime nevinovate ale unor acte grave de indisciplină.

Pentru considerentele expuse și având în vedere prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 23 alin. (2), ale art. 24 și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 lit. b) din Decretul nr. 400/1981, invocată de Constantin Gh. Vasile în Dosarul nr. 1.029/1996 al Judecătorei Pașcani.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 19 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind acordarea unor facilități la transportul de presă efectuat cu vagoanele poștale pe calea ferată

În temeiul art. 37 lit. i) din Legea nr. 129/1996 privind transportul pe căile ferate române,

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă acordarea unor facilități la transportul de presă efectuat cu vagoanele poștale pe calea ferată, stabilindu-se un tarif redus la acest transport de 1 leu/tona de presă, indiferent de distanța de transport.

Fracțiunile mai mici de o tonă se vor rotunji în plus la tone întregi.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Mircea Ciomara

p. Ministrul transporturilor,

Adrian Marinescu,

secretar de stat

București, 29 septembrie 1997.

Nr. 589.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,

Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.